

Na lesní samotě.

Román.

Bude líp připravím-li jí na to, pokračoval baron. Myslí, že jí to ho nutnost mohu vyložit klidněji než vy. Neboť dva lidé kteří vzájemně se milují, a po dlouho se neviděli, obyčejně mají příliš mnoho na srdci, co by si pověděli, že pak na věci nejpotřebnější zapomínají.

„Učiňte to“ pravil Born. „Mám k vám tak velkou důvěru, že zůstanu všecko vám na vůli jak a co za dobré uznáte.“

Rozprávějte tak ještě dále, konečně došli místa kde baron stnul.

Musí přitit zvolal Born. Vyřídíte jí že zde budu čekati, a kdyby měl zde probdít celou noc. Proč bych se vracel do krémy. Vrhnu se zde pod stromem na mech a budu čekati trpělivě jako rytíř z Togenburku.

Bassendorf bral se dále.

Když došel do zámku, čas k obědu dávno již minul. Jiří oznámil mu že její excellence a slečna ještě neobědvaly.

A proč to?, tázala se baron. Vyslovily přání, že počkají až se pan baron navrátí.

Tedy dej ihned nositi na stůl a zavolej dámy velmu Bassendorf a vešel do jídelny.

Za malou chvíli na to vešly excellence a Adelina. Stará dáma tvářila se velmi vážně, patrně nuzela se že pan synovec dal na se tak dlouho čekati. Když však baron omlouval se slovy co nejpřívětivěji a dáma pozorovala z jeho očí že jest v náladě velmi dobré, tu i tvář její se vyjasnila.

Po obědě musím s vámi mluvití žeptal baron Adelíně, když jí pozdravoval. Mladá dívka pohlédla na něho úzkostně, až dodal po tichu přináším dobrou zprávu.

Způsobem velmi přívětivým rozprávěl rozpravu při tabuli, a když byl oběd ukončen, vyzval dámy, aby prošly se s ním po parku a tam počily kávu. Excellence byla s tím srozuměna, a když Bassendorf s Adelínou popošel napřed, zůstala úmyslně pozadu aby oba byli samotni.

Zrychlete kroky, aby nás paní teta nedobohla, pobízel baron Adelínu zahýbaje na poboční stezku. Musím vám mnoho — mnoho pověděti, ale musíme býti samotni a nevyrušováni.

Tváře Adelíny zarděla se a srdce jí zabušilo, ano dech se jí téměř zatajil samým pospěchem. Konečně Bassendorf uvolnil kroky.

Přináším vám pozdravení, pravil baron.

Od koho? tázala se dívka chvatně a mimoděk přitiskla ruku k srdci jako by bušení jeho chtěla utlumiti.

Od mladého muže s nímž jsem se dnes v lese sešla, a jenž mne považoval za myslivce. Pili jsme spolu sklenku piva, dodal baron. On tím vinen, že jsem vás nechal tak dlouho čekati, avšak doufám, že mu odpustíte!

Born! vyrvalo se Adelíně z úst. Jak umíte výborně hádat, podotkl baron zertovně.

Ano — Born — jsme již dobrými přáteli.

Born jest zde! zvolala Adelina. Kde? — kde?

Více nemohla pronésti, tak jí to svíralo prsa.

Uleh si v lese pod stíným stromem do mechu, pokračoval baron. Slíbil jsem mu že vás ještě dnes uvidí a s vámi promluví, ale teď nikoliv, neboť vzbudilo by to podezření, a to nebylo by vám ani mně milé.

Ano, musím s ním mluvití! zvolala Adelina. Pravil jste, že stali jste se již dobrými přáteli — není on hodný muž?

Ano mysl jeho jest přímá, nemám se přetvařovati.

Není lepšího člověka na světě lepšího. Jsem přesvědčená že by pro mne podnikl každou oběť.

Nuže Adelina byla byste i vy ochotna podniknouti pro něho nějakou oběť?

Dívka pohlédla na barona jedním překvapením, jednak tázavě.

Zajisté, vždyť ho miluji, odtušila.

Otec váš ale vzpírá se vašemu sňatku, Born vzdal se naděje, že bylo by možno smířiti ho — co chcete učiniti abyste stala se chotí vašeho milence, který má nyní pro budoucnost zajištěné postavení a po vás touží?

Bezděčně sklonila Adelina hlavu neboť otázku si předložila nejednou, ale nenalezla odpovědi.

Vskutku nevím odvětila smutně zamýšlena.

Chci vám tedy poraditi. Dejte se od Borna unésti.

Adelina couvla polekána.

Ne—ne! zvolala neboť nemohla se tak hned v myšlénku tu vpravit.

Vyslyšte mne klidně pravil baron.

Já sám dal jsem Bornovi tuto radu, neboť nemyslím že by otec váš povolil, když Borna tak přisně odbyl. Vy jste přilnula k Bornovi plným srdcem, on od vás také nepustí—to by bylo vše v pořádku. Ale chcete ještě po léta trávit v tomto zápasu, v této trapné naději a očekávání? Což netoužíte po tom, abyste byla šťastnou? Já jsem úplně přesvědčen že Born založí štěstí vaše.

Budu s ním šťastna odtušila Adelina.

Proto držte se štěstí aby vám neuklouzlo. Člověku naskytá se štěstí jen jednou, musí ho chopiti šťastně a bezodkladně, neboť čas to bývá to jen tékvavý paprsek sluneční, jenž mihne se po zelených nivách. Proto neděste se myšlénky přehnutí odtud s Bornem.

Můj otec by mne to nikdy neodpustil — nesměla bych nikdy přes práh domu jeho — A huňv jeho stihl by mně plnou měrou! zvolala dívka úzkostně.

Licíte si budoucnost příliš černě. Připouštím, že otec váš svolení své nikdy nedá dobrovolně, ale bude jinak, až naň nalehne nutnost, až stane se, co chtěl zameziti. Co se stalo nelze odčiniti. Ovšem bude se hněvati, ale až nahlédne, že huňvem svým ničeho nezmení, a to přece musí nahlédnouti, pak zajisté bude rozumný tak, aby se podrobil nutnosti. Převzoum úkol je ho smíti, ano řeknu mu i tolik, že jsem vás k tomu přemluvil já sám, necht pak všechn hněv, vyčhrli na mne.

Já už to unesu.

Nevíte jak prudký jest v huňvu bude na vás žádati zadostiučnění docela jistě!

Dobrá, dám mu je! Bud' te bez starosti moje kulka jej nestihne a myslím že i jeho mine se cíle, neb přehlivý lid v takovém okamžiku bývají velice rozčileni — ostatně neznám strachu!

Takovou obět nesmím od vás přijmouti—kdybych měla se obávat o život váš, bylo by štěstí mé valně zkaleno.

Baron zamířel se zrakem jeho utkvěly s výrazem pohnutí na tváři mladé dívky.

Nebude to obět? Bassendorfovi pokládali si vždy za velikou čest, bylo-li jim možno prokázati nějakou službu a tak snýšlím i já milá Adelino! Bud' te jen bez starosti. Slyšte jen — nikdy nepoznal jsem štěstí a blaha, jaké vám kyne, tu i tam v ošedivělé hlavě mé budí se myšlénka, že bych mohla ještě takového štěstí dosíci, srdce bývá bláhové, že kojívá se naději do posledního okamžiku — ne — raději chtěl bych zemřít než aby mne naděje sklámala. Nuže nabudete klidu a pohlížejte s potěšnou myšlénkou do budoucna.

Také teta nikdy by mne neodpustila, namítala Adelina.

Pravda teta zůstane nesmířitelna, usmíval se Bassendorf. Myslí te však že to bude vašemu štěstí na ujmu? Mne stihne všechn její hněv jsem již na to připraven — zrak její již nikdy na mne přívětivě neutkví. Nu vidíte—i to rád

Ty poslouchej, ale dopracovali jsme to v těch volbách, co?

budu snášeti k vůli vám, — Teta přála si abychom my dva byli si jedenkrátě blíže, osud tomu ale nechtěl, přes to ale doufám že zůstaneme dobrými přáteli.

Adelina vztáhla k němu ruku, již baron uchopil a vřele stískl.

To zůstaneme jistě ubezpečovala dívka.

Nuže tedy rozhodněte se rychle, domlouval baron. Pověděl jsem Bornovi že jste dívka srdnatá a odhodlaná, dokažte že jsem měl pravdu. Bud' te ubezpečena že bych vám to byl neradil, kdybych to nepovažoval za nejlepší prostředek, neboť myslím to s vámi dobře. Já bych se aspoň dlouho nerozmýšlel, a pokud člověk mladý bývá rychlejší ku všemu odhodlan.

Adelina posud zápasila.

Kam ale uprhneme? Namítala, zajistě můj otec dal by nás hledati.

Uprhněte se svým milencem do Anglie a tam se dáte oddati. Než by váš otec mohl vás dostihnouti, budete chotí Bornovou, a ten myslím dovede vás chrániti. Nebude to snad ani potřeba, věřte mi, neboť ihned pojedou k otcí vašemu a vynasnažím se, abych ho usmířil.

A kdy — kdy máme přehnutí, tázala se rozčilená dívka.

Brzy, brzy! Snad již přitíhí noční. Ne — ne to mi není možno, zvolala Adelina polekána.

Musí to býti než-li otec váš jak se obávám, pošle sem rozkaz aby ste se vrátila. Nuže upokojte se promluvíte se svým snoubencem a domluvíte se s ním. Prosbu jeho více znohou než slova má! Nyní pojed' te paní teta čeká na nás. A ped jejím bystrým zrakem musíme se míti na pozororu, abychom u ní nevzbudil podezření!

Vrátila se k excellenci, která čekajíc seděla na místě, kde se obyčejně káva pila.

Adelina šla vedle barona mlčky, chvěla se a tvář její brzy bledla, brzy rděla se. Co by byla dala za to aby mohla aspoň na chvíli uniknouti do samoty a sebrati se na mysl. Překvapilo jí to neočekávaně. Těšila se sice že tak neočekávaně záhy sejde se s milencem svým, ale pomyslení na unluvený únos svíralo jí srdce nevyslovou úzkostí. Bezděčně tiskla ruku k srdci, které tak moeně bušilo.

Jen nabud' te myslí Adelino! Šeptal baron když se ku staré dámě blížil. Paní teta nesmí ničeho tušiti—však již bystrý zrak upírá na nás. Seberte se — zasmějte se veselé—slyším to rád když se tak veselé smějete.

Nadešel večer.

Bassendorf doprovodil Adelínu k místu, kde jí očekával Born, a pad odesel dále aby milence zůstavil o samotě.

Přijdu opět pro vás, pravil k Adelíně, a vzpoměl si teprve když nadechával soumrak vzpoměl si na to a rychle se vrátil.

Zamilovaní šťastní lidé, neslyšeli ani, že se blíží, sedíce vedle sebe v mechu, a držíc se za ruce. Tu

Born mluvil k Adelíně velice živě a zrak její utkvávaly na tváři milence, které již po tak dlouhou dobu neviděla.

Spatřiv Bassendorfa vyskočil a pospíchal mu v ústrety. Radostně rozčilen uchopil jej za ruku.

Jest ochotna přehnutí se mnou zvolal. Jen vám jsem zavázán díky za to štěstí, neboť ona sama by se k tomu nebyla odhodlala, kdyby ste jí byl nedomluvil.

Řekl jsem jí jen tolik, co jsem pokládal za nejlepší prostředek, odtušil baron.

I Adela vzhopivší se přistoupila k nim. Tvář její byla zardělá, z očí plálo nadšení a blaho.

Obávám se že odhodlala jsem se příliš rychle, podotkla.

Nikoliv, Adelino, přerušil jí Bassendorf. Nepouštějte štěstí z ruky. Dobřeť jest vám známo komu se svěřujete. A stanete se chotí vašeho milence, a v klidné jistotě budete požívati štěstí, který nyní jeví se vám jako pouhý sen, až vás usmířím s otcem vašim — a to učiním — pak řeknete, že jsem měl pravdu, když jsem vás k takovému kroku přemluval. Kdy hodláte odtud, obrátil se k Bornovi.

Bude-li možno, ještě v této noci odpovéděl Born.

Chci jíti s sebou Maxi, jen popřej' mi jediný ještě den, prosila Adelina.

Dala jí mi slovo! zvolal Born. Následujte ho, neodkládejte věci ani o hodinu, domlouval baron. Nelze předvídati co by se mohlo přihoditi. Nemůže-li jediný den odkladu zničiti štěstí vaše? Této noci bez překážky můžete přehnutí. Paní teta posud nemá podezření, nebuďte s tím tedy stráni, o půl noci můžete vyjítí z pokoje svého i ze zámku. V parku budu na vás čekati s Bornem, a postarám se o to, aby za parkem touz dobou byl pohotov povoz, který vás v několika hodinách unese do nejbližší stanice, a až se paní teta probudí budete zatím za hory a doly. Vy cházějící slunce bude ozářovati tváře dvou šťastných lidí. Rozhodněte se již!

Podával jí ruku a Adelina posud váhala přijmouti jí. Nové pochyby vznikaly v duši její.

Adelino následuj mne, dala jí mi slovo! Prosil Born snažně.

Můj otec nedá se usmířiti! zvolala váhajíce.

Proč poehybujete! převzal baron slovo. Řeknu mu že jsem vás k tomu přemluvil a že jsem vám byl nápomočen, vezmu všechnu vůni na sebe, pak nemůže se na vás hněvati. Adelino mám vskutku účtu k vám, že se rozmyslíte pohněvati otec jenž jste díky povinná, ale zde stojí muž jenž náleží vašemu srdci, u něhož pro celý život svůj musíte hledati útulku i ochranu! Což nemusí-li každé dítě odloučiti se od rodičů, zakládá-li si vlastní domácnost? Zaplašte již všechny pochyby. Uprhněte v nejbližší noci, neboť odváživému štěstí přejte.

Adelina konečně svolila a Born zajasal sevřel jí v náruče.

Nikdy nebudete toho želeť! zvolal. Kdybych snad někdy zapoměl toho, že blaho a štěstí jest úkolem života mého, pak připomeň mne tuto chvíli.

Bassendorf napomínal k návratu a Born vyprávěl oba až na pokraj lesa.

Patřte tam, kde sedá, budova vycíná mezi stromy, jest dům můj pravil Bassendorf ukazuje rukou kde leží zámeček. Dlouhá zeď' kterou spatřujete obíhá můj park. Tam očekávejte mne dnes večer o jedenácté hodině. Odtud nemůžete z cesty zablouditi. Že nepřijdete pozdě o tom jsem úplně přesvědčen, neboť kdo kráčí v ústrety štěstí, ten počítá každou minutu.

Zůstanu zde až nadejde ustanovená chvíle! zvolal Born. Jest-li ale ještě kočí váš mlčenlivý, aby nás nezradil?

Jest mlčenlivý, ubezpečoval baron usmívaje se. Řeknu-li aby mlčel nepřiměje ho nikdo ani lsti, ni násilím k mluvení, ví dobře že by pak ani na chvíli nemohl zůstatí v mé službě a lepšího postavení nebylo nikde. Nemá mnoho na práci a jest dobře placen!

Born přitiskl Adelínu ještě jednou k srdci.

Brzy — brzy budete navždy mou zvolal jásavě.

Baron uchopil dívku za ruku a odváděl jí odtud.

Pojd' te, sice vás do půl noci z náruče nepustí, pravil zertovně.

Adelina šla s ním mlčky neboť pro rozčilení nebyla s to promluvití.

Až odtud odjedete, bude velké ticho v domě mém, pravil Bassendorf. O polednách budu proti paní tetě seděti sám, a potrvá asi dlouho než-li promluví ke mne slovo přívětivé. Ovšem bývalo tak po celá léta a uvykl jsem tomu, ale teprve vaší přítomností poznal já jsem jak jest to krásné, když jest v domě veselá tvář. Než-li se však rozejdeme, musíte mne něco slíbiti. Až se paní teta poněkud upokojí, a to se časem stane, pak nalahete na vašeho chotě aby se do mého domu s vámi na nějakou dobu návštěvou ukázal. Jest vám známo že v mém starém domě je místa dosti, a ví také, že se na to budu těšiti.

V slovech jeho bylo pozorovati veliké dojetí.

Adelina chopila jeho ruku, aby jí přitiskla ke rtům.

Jsem vám velikým díkem zavázána! zvolala.

Baron překázal úmysl ten, sevřevše ruku její ve své.

Jest to pro mne potěšením, mohli přispěti k tomu, aby stali se šťastnými dva lidé, kteří toho zasluhují, odtušil. Nežádám ničeho než jen abyste samotáři vnovla la vzpomínku.

Nadešel již večer, když došli do zámku. Excellence spatřila je přivítavě, a staré srdce její zabušilo potěšením, neboť jinak si vykládala baronovu veselost a Adelínino rozčilení odpoledne, jež oba marně snažili se tlumiti. Konečně domnívala se, že jest u cíle všude. (•)

a myšlénka, že nad radovou zvíťázila, zvyšovala radost její.

Adelíně do pokoje veházející, šla v ústrety.

Kde pak jsi byla mé dítě? tázala se velice měkce.

Byla jsem ještě na procházce v lese a opozdila jsem se, odtušila Adelina. Ilas se jí chvěl neboť dotýkalo se jí bolně, že staré dámy která k ní byla vždy tak dobrá a laskavá, musila říci nepravdu aby jí klámala.

Vrači se sama, milé dítě? pokračovala excellence, upřajíc na dívku tázavě zrakem.

Nikoliv baron potkal mne a doprovodil, odtušila odvracejíc se, neboť cítila že krev žen se jí do tváři.

Fenata z Valvičů uchoopila jí za ruku přitáhla jí k sobě.

Adelino, nemáš ničeho co by si na svěřila a pověděla? tázala se.

Rozličná dívka objala starou dámu a ukryla tvář svou na její prsa.

„Nikoliv!“ zvolala — více nebyla s to promluvití.

„Upokoj se, dítě nebud' myslití!“ pokračovala excellence hladíce dívku liehotivě a konejšivě po hlavě. „Mně smíš se svěřiti se vším, neboť pokládám sebe za druhou matku tvou a srdce mé ne, feje si ničeho více, než abys byla velmi šťastna. Jsi tak dobrá, a bude-li tobě osud příznivější než ostatním, jsem přesvědčena, že toho zasluhujíc! Což ti baron ničeho nesvěřil?“

„Ne — ne —“ odtušila Adelina rozčileně, neodvažuje se ani pozvednout hlavu.

„Však to v brzkou učiní, neboť staré oči mé zřídka kdy mne klámaly. Je to dorý a výborný muž a bude šťastna, kterou za chotí si zvolí. — Tys rozčilená, milé dítě, jdi do svého pokoje, a ulehni si. Jsem stará, vasy mé už zbledly, ale posud připomínám si dobře, co jsem u tvém věku počítala, kterak zmocnil se mne pocit polo úzkostný, když jsem pomysllala na to, že věnovala jsem srdce muži, jenž měla jsem býti pro celý život vším — chotí, přítelkou a družkou. Chvěla jsem se před tím rozhodnutím a krokem, ale když k tomu došlo, nikdy jsem toho nezelela! Nyní už jen jdi milé dítě a ulehni si!“

Adelina objvši ještě starou dámu zubilala ji s vášnivou vroucností. Bylo to rozlúčení snad na delší dobu, a zároveň tiché odprošení za bol a sklámání, které jí připravovala.

„Spí pokojně a sladce!“ pravila stará dáma.

(Pokračování.)

Když se nastudíte, U většiny lidí nastuzení je vážnou věcí a nemělo by být zanedbáno an některé nejvážnější nemoci počínají obyčejným nastuzením. Vezměte Chamberlain's Cough Remedy a zbyte se nastuzení co nejdříve. Nekonáte zkoušku když užíváte tento lék, neboť byl již používán mnoho roky a má zajištěný vřelí hlas. Neobsahuje žádné opium neb jiné uspávače. Jest ku koupě všude. (•)

Vojt. Svoboda
— majitel uměleckého —
pomníkového ..závodu..
v CLARKSON. - NEBR
Mám ten největší sklad pomníků na ruce západně od Omahy. — Proč byste platili od 20 do 25 procent komisi, když můžete koupiti přímo od vyrabitele.

PALDA'S CIGAR CLIPPING
kuřlavý tabák,
nejlepšího druhu. — Na prodej je ve všech českých a i jiných obchodech po Nebrasce, Jižní Dakotě, Iowa a též i v jiných státech. — ZKUSTE JEJ! — Vyráběn jest českou firmou Těz vyrábíme všeho druhu doutníky.
GREAT CENTRAL TOBACCO WORKS,
Jos. Buriánek, majitel. Nad 219-221-223 3rd Ave West
CEDAR RAPIDS, IOWA.